

LISTA ANEXELOR
Anexa I. Propunere pentru acordarea unui titlu onorific al Universității de Vest din Timișoara

Important: Confidențialitatea este foarte importantă în procesul de nominalizare. Vă rugăm să nu informați persoana nominalizată că o propuneți pentru acordarea unui titlu onorific.

Nume	PAMUK
Prenume	FERIT ORHAN
Titlu complet	Prozator
Data nașterii	7 iunie 1952
Țara de origine	Turcia
Poziția curentă sau trecută:	Scriitor
Adresa de corespondență: E-mail: Telefon:	
Titlul onorific pentru care este propus	DOCTOR HONORIS CAUSA LITTERARUM HUMANIORUM
Alte titluri onorifice deținute	<i>Premiul Nobel pentru literatură, 2006</i> <i>Doktor honoris kauza na Sofiiskia universitet</i> <i>Honorary doctorate from the American University of Beirut</i> <i>Honorary doctorate of the University of Tirana</i> <i>Honorary doctor of the Yale University</i>

Scurtă motivație

Ferit Orhan Pamuk este considerat unul din cei mai renumiți scriitori turci contemporani. Pe 12 octombrie 2006, a primit Premiul Nobel pentru Literatură, pentru „descrierea sufletului melancolic al orașului lui natal și a simbolurilor de contrast și sinteză culturală pe care acest oraș le înmănunchează”, potrivit website-ului Fundației Nobel, fiind primul turc laureat al acestui prestigios premiu. Operele sale au fost traduse în peste 40 de limbi și publicate în peste 100 de țări.

După cum scrie în cartea sa autobiografică „Istanbul”, din copilărie până la vârsta de 22 de ani s-a dedicat în mare măsură picturii și a visat să devină artist. După ce a absolvit Colegiul American Robert din Istanbul, a studiat timp de trei ani arhitectura la Universitatea Tehnică din Istanbul, dar a abandonat cursul când a renunțat la ambiția de a deveni arhitect și artist.

A absolvit mai departe jurnalismul la Universitatea din Istanbul, dar nu a lucrat niciodată ca jurnalist. La vârsta de 23 de ani, Pamuk a decis să devină romancier și, renunțând la orice altceva, sa retras în apartamentul său și a început să scrie.

Primul său roman *Cevdet Bey și fiii lui* a fost publicat șapte ani mai târziu, în 1982. Romanul este povestea a trei generații ale unei familii bogate din Istanbul care trăiesc în Nisantasi, cartierul natal al lui Pamuk. Romanul a fost distins atât cu premiile literare Orhan Kemal, cât și cu Milliyet.

În anul următor, Pamuk și-a publicat romanul *The Silent House*, care în traducere franceză a câștigat în 1991 Prix de la découverte européenne. *The White Castle* (1985) despre fricțiunile și prietenia dintre un sclav venețian și un savant otoman a fost publicat în engleză și în multe alte limbi începând cu 1990, aducând lui Pamuk prima sa faimă internațională. În același an, Pamuk a plecat în America, unde a fost savant invitat la Universitatea Columbia din New York, între 1985 și 1988. Acolo a scris cea mai mare parte a romanului său

The Black Book, în care străzile, trecutul, chimia și textura Istanbulul este descris prin povestea unui avocat care își caută soția dispărută. Acest roman a fost publicat în Turcia în 1990, iar traducerea în franceză a câștigat Premiul France Culture. *The Black Book* a mărit faima lui Pamuk atât în Turcia, cât și la nivel internațional, ca autor în același timp popular și experimental, și capabil să scrie despre trecut și prezent cu aceeași intensitate. În 1991 s-a născut fiica lui Pamuk, Rüya. În acel an s-a produs un film *Hidden Face*, al cărui scenariu de Pamuk a fost bazat pe o poveste de trei pagini din *The Black Book*.

Romanul său *The New Life*, despre tinerii universitari influențați de o carte misterioasă, a fost publicat în Turcia în 1994 și a devenit una dintre cele mai citite cărți din literatura turcă. *My Name Is Red*, despre artiștii otomani și persani și despre modurile lor de a vedea și de a portretiza lumea non-occidentală, povestite printr-o poveste de dragoste și de familie, a fost publicat în 1998. Acest roman a câștigat premiul francez du meilleur livre étranger, cel italian. Grinzane Cavour (2002) și premiul literar internațional IMPAC Dublin (2003).

De la mijlocul anilor 1990, Pamuk a adoptat o atitudine critică față de statul turc în articole despre drepturile omului și libertatea de gândire, deși a fost puțin interesat de politică. *Snow*, pe care el îl descrie drept „primul și ultimul meu roman politic” a fost publicat în 2002. În această carte plasată în micul oraș Kars din nord-estul Turciei, a experimentat un nou tip de „roman politic”, spunând povestea violenței și tensiune între islamiști politici, soldați, seculariști și naționaliști kurzi și turci. *Snow* a fost selectată drept una dintre cele mai bune 100 de cărți din 2004 de *The New York Times*. În 1999, o selecție a articolelor sale despre literatură și cultură scrise pentru ziare și reviste din Turcia și din străinătate, împreună cu o selecție de scrieri din caietele sale private, a fost publicată sub titlul *Alte culori*. Cea mai recentă carte a lui Pamuk, *Istanbul*, este o lucrare poetică greu de clasificat, care combină memoriile timpurii ale autorului până la vârsta de 22 de ani și un eseu despre orașul Istanbul, ilustrat cu fotografiile din propriul său album și imagini de western. pictori și fotografi turci.

În 2008, Pamuk a publicat *Muzeul Inocenței*, un roman despre pasiunea de-a lungul vieții a unui bărbat pentru o tânără și încercarea lui de a construi un muzeu care să adăpostească obiectele asociate cu dragostea lui. Pamuk a deschis muzeul, în 2012, în cartierul Çukurcuma din Istanbul. Catalogul muzeului, *The Innocence of Objects*, a fost publicat în același an. Cea de-a doua colecție de eseuri a lui Pamuk a fost publicată în Turcia în 2010 sub titlul *Fragmente din peisaj*, în timp ce prelegerile sale Charles Norton Eliot despre arta romanului, *The Naive and The Sentimental Novelist*, au fost publicate în 2011. În 2014, Pamuk a publicat al nouălea roman al său, *A Strangeness in My Mind*. Una dintre cele mai vândute lucrări în limba turcă a lui Pamuk, *A Strangeness in My Mind* este o poveste de dragoste și o epopee modernă.

Cărțile lui Orhan Pamuk au fost traduse în 63 de limbi, inclusiv georgiană, malaeză, cehă, daneză, japoneză, catalană, precum și engleză, germană și franceză. Pamuk a fost distins cu *The Peace Prize*, considerat cel mai prestigios premiu din Germania în domeniul culturii, în 2005. Din nou în 2005, Pamuk a fost onorat cu premiul *Richarda Huck*, acordat la fiecare trei ani din 1978 personalităților care „gândesc independent și acționează cu curaj”. În același an, a fost numit printre cei 100 de intelectuali ai lumii de către revista *Prospect*. În 2006, revista *TIME* l-a ales drept una dintre cele mai influente 100 de persoane din lume.

În septembrie 2006, a câștigat *Le Prix Méditerranée étranger* pentru romanul *Snow Snow*. Pamuk este membru de onoare al Academiei Americane de Arte și Litere și deține un doctorat onorific de la Universitatea Tilburg. Este membru de onoare al Academiei Americane de Arte și Litere, precum și al Academiei Chiese pentru Științe Sociale. Pamuk susține prelegeri o dată pe an la Universitatea Columbia.

A primit Premiul Nobel pentru Literatură în 2006, devenind a doua cea mai tânără persoană care a primit acest premiu din istoria sa.

În 2014, Muzeul Inocenței lui Orhan Pamuk a primit premiul Muzeul European al Anului (EMYA) acordat de European Museum Forum din Tallinn, Estonia. În același an, Pamuk a primit și Premiul European Helena Vaz Da Silva, un premiu care „recunoaște contribuțiile excepționale la comunicarea despre moștenirea culturală și idealurile europene”.

În 2015, a primit două premii semnificative în Turcia pentru romanul său de noapte, *A Strangeness in My Mind*: Aydın Doğan Foundation Award și Erdal Öz Literary Prize.

În 2016, Orhan Pamuk primește Premiul literar Yasnaya Polyana (de la Muzeul și Moșia lui Lev Tolstoi)

pentru categoria „Literatura străină” cu romanul *A Strangeness in My Mind*.

În afară de trei ani la New York, Orhan Pamuk și-a petrecut toată viața pe aceleași străzi și cartier din Istanbul, iar acum locuiește în clădirea în care a crescut. Pamuk a scris romane de 40 de ani și nu a făcut niciodată altă treabă în afară de scris.¹

Referenți care au acceptat să scrie scrisori de recomandare (maximum trei pentru DHC, maximum două pentru AHC și Professor Emeritus, respectiv, una pentru Membrum Senatus Honorifici)

- 1.
- 2.
- 3.

Persoana care face propunerea

Titlu, nume și prenume

Prof. univ. dr. Marilen – Gabriel PIRTEA – Rectorul UVT

Semnătura

Adresă E-mail: rector@e-uvt.ro

AVIZE

AVIZAT/RESPINS În Ședința Consiliului de Administrație din data 1/28.03.2023	
APROBAT /RESPINS În Ședința Senatului din data	Președinte Senat,

¹ <https://www.orhanpamuk.net/page.aspx?id=7>

Anexa 2. Propunere comisie laudatio pentru acordarea titlului Doctor Honoris Causa

Doamnei/domnului **FERIT ORHAN PAMUK**

Președinte (de regulă Rectorul sau decanul facultății care susține propunerea):

Prof. univ. dr. Marilen Gabriel Pirtea

Membri (5-7 membri cu titlul didactic de profesor):

1. **Prof. univ. dr. Anton Trăilescu**
2. **E.S. Ambasador Emil Hurezeanu**
3. **Academician Prof. univ. dr. Nicolae Manolescu**
4. **Academician Prof. univ. dr. Mircea Martin**
5. **Prof. univ. dr. Mircea Mihăieș**
6. **Prof. univ. dr. Luminița Munteanu**
7. **Prof. univ. dr. Andrei Oișteanu**
8. **Prof. univ. dr. Loredana Pungă**
9. **Dh.C Ana Blandiana**
10. **Dh.C Andrei Gabriel Pleșu**
11. **Dh.C Horia – Roman Patapievici**
12. **Dh.C Gabriel Liiceanu**
13. **Scriitor Radu Paraschivescu**

AVIZE

AVIZAT /RESPINS În Ședința Consiliului de Administrație din data 28.03.2023	RECTOR,
APROBAT /RESPINS În Ședința Senatului din data	Președinte Senat,